

Visszalépéses keresés — számintervallum felsorolása

- `dec(J)` felsorolta a 0 és 9 közötti egész számokat
- Általánosítás: soroljuk fel az N és M közötti egészeket (N és M maguk is egészek)

```
% between(M, N, I): M =< I =< N, I egész.
between(M, N, M) :-
    M =< N.
between(M, N, I) :-
    M < N,
    M1 is M+1,
    between(M1, N, I).

% dec(X): X egy decimális számjegy
dec(X) :- between(0, 9, X).

| ?- between(1, 2, _X), between(3, 4, _Y), Z is 10*_X+_Y.
Z = 13 ? ;
Z = 14 ? ;
Z = 23 ? ;
Z = 24 ? ;
no
```

A SICStus eljárás-doboz alapú nyomkövetése — legfontosabb parancsok

- Alapvető nyomkövetési parancsok
 - `h` <RET> (help) — parancsok listázása
 - `c` <RET> (creep) vagy <RET> — továbblépés minden kapunál megálló nyomkövetéssel
 - `l` <RET> (leap) — csak töréspontnál áll meg, de a dobozokat építi
 - `z` <RET> (zip) — csak töréspontnál áll meg, dobozokat nem épít
 - `+` <RET> ill. `-` <RET> — töréspont rakása/eltávolítása a kurrens predikátumra
 - `s` <RET> (skip) — eljárástörzs átlépése (Call/Redo \Rightarrow Exit/Fail)
 - `o` <RET> (out) — kilépés az eljárástörzsből
- A Prolog végrehajtást megváltoztató parancsok
 - `u` <RET> (unify) — a kurrens hívást végrehajtás helyett egyesíti egy beolvasott kifejezéssel.
 - `r` <RET> (retry) — újakezdi a kurrens hívás végrehajtását (ugrás a Call kapura)
- Információ-megjelenítő és egyéb parancsok
 - `w` <RET> (write) — a hívás kiírása mélység-korlátozás nélkül
 - `b` <RET> (break) — új, beágyazott Prolog interakciós szint létrehozása
 - `n` <RET> (notrace) — nyomkövető kikapcsolása
 - `a` <RET> (abort) — a kurrens futás abbahagyása

TOVÁBBI VEZÉRLÉSI SZERKEZETEK

Negáció

- Korábbi feladat:
 - Az 1, 3, 4, 6 számokból a négy alpművelet felhasználásával állítsuk elő a 24 számértéket!
- Érdekes kérdés: melyik az első természetes szám, amely **nem** áll elő pl. az 1, 3, 4, 6 számokból a négy alpművelet felhasználásával?
- Ehhez negációra van szükségünk: a `A \+ hívás` akkor és csak akkor sikerül, ha `HÍVÁS` meghiúsul.

```
| ?- between(1, 1000, E), \+ negylevelu_erteke(1,3,4,6, E, _).  
E = 34 ? ;  
E = 38 ? ;  
E = 39 ? ;  
E = 44 ? ...
```

A megghiúsulós negáció (NF — Negation by Failure)

- A `\+` hívás beépített meta-eljárás (vö. $\not\vdash$ — nem bizonyítható)
 - végrehajtja a hívás hívást,
 - ha hívás sikeresen lefutott, akkor megghiúsul,
 - egyébként (azaz ha hívás megghiúsult) sikerül.
- `\+` hívás futása során hívás legfeljebb egy megoldása áll elő
- `\+` hívás sohasem helyettesít be változót
- Gondok a megghiúsulós negációval:
 - „zárt világ feltételezése” (CWA) — ami nem bizonyítható, az nem igaz.


```
| ?- \+ szuloje('Imre', X).          ----> no
| ?- \+ szuloje('Géza', X).          ----> true ?
```
 - `\ + H` deklaratív szemantikája: $\neg\exists X(H)$, ahol X a H -ban a hívás pillanatában behelyettesítetlen változókat jelöli.


```
| ?- \+ X = 1, X = 2.                ----> no
| ?- X = 2, \+ X = 1.                ----> X = 2 ?
```

Példa: együttható meghatározása lineáris kifejezésben

- Formula: számokból és az 'x' névkonstansból '+' és '*' operátorokkal épül fel.
- `% :- type kif == {x} \/ number \/ {kif+kif} \/ {kif*kif}.`
- Lineáris formula: a '*' operátor legalább egyik oldalán szám áll.

```
% egyhat(Kif, E): A Kif lineáris formulában az x együtthatója E.
egyhat(x, 1).
egyhat(Kif, E) :-
    number(Kif), E = 0.
egyhat(K1+K2, E) :-
    egyhat(K1, E1),
    egyhat(K2, E2),
    E is E1+E2.
egyhat(K1*K2, E) :-
    number(K1),
    egyhat(K2, E0),
    E is K1*E0.
egyhat(K1*K2, E) :-
    number(K2),
    egyhat(K1, E0),
    E is K2*E0.

| ?- egyhat(((x+1)*3)+x+2*(x+x+3), E).
E = 8 ? ;
no

| ?- egyhat(2*3+x, E).
E = 1 ? ;
E = 1 ? ; no
```

Együttható meghatározása: többszörös megoldások kiküszöbölése

- negáció alkalmazásával:

```
(...)
egyhat(K1*K2, E) :-
    number(K1), egyhat(K2, E0), E is K1*E0.
egyhat(K1*K2, E) :-
    \+ number(K1),
    number(K2), egyhat(K1, E0), E is K2*E0.
```

- hatékonyabban, feltételes kifejezéssel:

```
(...)
egyhat(K1*K2, E) :-
    ( number(K1) -> egyhat(K2, E0), E is K1*E0
    ; number(K2), egyhat(K1, E0), E is K2*E0
    ).
```

Feltételes kifejezések

- Szintaxis (felt, akkor, egyébként tetszőleges célsorozatok):

```
(...) :-
    (...),
    ( felt -> akkor
    ; egyébként
    ),
    (...).
```

- Deklaratív szemantika: a fenti alak jelentése megegyezik az alábbival, ha a `felt` egy egyszerű feltétel (nem oldható meg többféleképpen):

```
(...) :-
    (...),
    ( felt, akkor
    ; \+ felt, egyébként
    ),
    (...).
```

Feltételes kifejezések (folyt.)

- **Procedurális szemantika**

A ($felt \rightarrow akkor ; \text{egyébként}$), folytatás célsorozat végrehajtása:

- Végrehajtjuk a $felt$ hívást.
- Ha $felt$ sikeres, akkor az $akkor$, folytatás célsorozatra redukáljuk a fenti célsorozatot, a $felt$ első megoldása által eredményezett behelyettesítésekkel. A $felt$ cél többi megoldását nem keressük meg.
- Ha $felt$ sikertelen, akkor az $egyébként$, folytatás célsorozatra redukáljuk, behelyettesítés nélkül.

- **Többszörös elágaztatás skatulyázott feltételes kifejezésekkel:**

```
( felt1 -> akkor1          ( felt1 -> akkor1
; felt2 -> akkor2          ; (felt2 -> akkor2
; ...                      ; ...
)                          ; ...))
```

- Az egyébként rész elhagyható, alapértelmezése: `fail`.

Feltételes kifejezés — példák

- **Faktoriális**

```
% fakt(+N, ?F): N! = F.
fakt(N, F) :-
  ( N = 0 -> F = 1          % N = 0, F = 1
; N > 0, N1 is N-1, fakt(N1, F1), F is N*F1
).

```

- Jelentése azonos a sima diszjunkciós alakkal (lásd komment), de annál hatékonyabb, mert nem hagy maga után választási pontot.

- **Szám előjele**

```
% Sign = sign(Num)
sign(Num, Sign) :-
  ( Num > 0 -> Sign = 1
; Num < 0 -> Sign = -1
; Sign = 0
).

```

Feltételes kifejezés és negáció

- A $\backslash+$ felt negáció kiváltható a `(felt -> fail ; true)` feltételes kifejezéssel.
- Példa: ellenőrizzük, hogy egy adott szám nem levele egy fának

```
nem_levele(Fa, V) :-
    ( fa_levele(F, V) -> fail
    ; true
    ).
```

- (Ismétlés:) A $\backslash=$ beépített eljárás jelentése: az argumentumok nem egyesíthetők, megvalósítása:
`X \= Y :- \+ X = Y.`

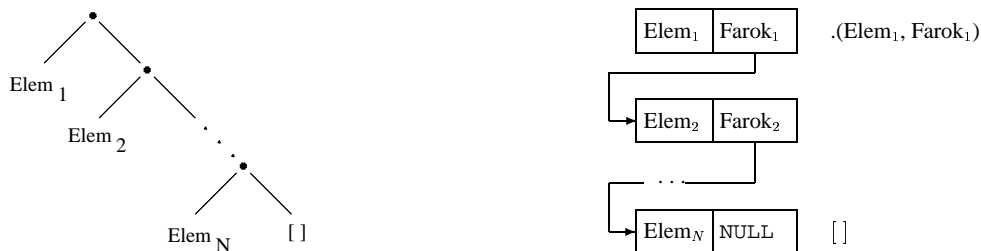
- A nem-levele példa-eljárás megvalósítható rekurzívan is:

```
nem_levele(leaf(V0), V) :-
    V0 \= V.
nem_levele(node(L, R), V) :-
    nem_levele(L, V),
    nem_levele(R, V).
```

- A diszjunktív (exisztenciális kvantornak megfelelő) `fa_levele` eljárás negáltja egy konjunktív (univerzális kvantoros) bejárás!

A Prolog lista-fogalma

- közönséges adattípus: `% :- type list(T) ---> .(T,list(T)) ; [].`
- T típusú elemekből álló lista az vagy egy `'.'/2` struktúra, vagy a `[]` névkonstans. A struktúra első argumentuma T típusú, a lista feje (első eleme). A második argumentum `list(T)` típusú, a lista farka (a többi eleméből álló lista);
- egyszerűsített írásmód („szintaktikus édesítés”);
- hatékonyabb megvalósítás.
- A listák fastruktúra alakja és megvalósítása

Listák jelölése — szintaktikus édesítőszer

- $[Fej|Farok] \equiv .(Fej, Farok)$
- $[Elem_1, Elem_2, \dots, Elem_N | Farok] \equiv [Elem_1 | [Elem_2, \dots, Elem_N | Farok]]$
- $[Elem_1, Elem_2, \dots, Elem_N] \equiv [Elem_1, Elem_2, \dots, Elem_N | []]$

`| ?- [1,2] = [X|Y].` $\Rightarrow X = 1, Y = [2] ?$
`| ?- [1,2] = [X,Y].` $\Rightarrow X = 1, Y = 2 ?$
`| ?- [1,2,3] = [X|Y].` $\Rightarrow X = 1, Y = [2,3] ?$
`| ?- [1,2,3] = [X,Y].` $\Rightarrow \text{no}$
`| ?- [1,2,3,4] = [X,Y|Z].` $\Rightarrow X = 1, Y = 2, Z = [3,4] ?$
`| ?- L = [1|_], L = [_|2|_].` $\Rightarrow L = [1,2|_A] ?$ % nyílt végű
`| ?- L = .(1,[2,3|[]]).` $\Rightarrow L = [1,2,3] ?$
`| ?- L = [1,2|.](3,[]).` $\Rightarrow L = [1,2,3] ?$
`| ?- [X|[3-Y/X|Y]] = .(A, [A-B,6]).` $\Rightarrow A=3, B=[6]/3, X=3, Y=[6] ?$

Tömör és minta-kifejezések, lista-minták, nyílt végű listák

- (Ismétlés:) Tömör (ground) kifejezés: változót nem tartalmazó kifejezés
- Minta: egy általában nem nem tömör kifejezés, mindazon kifejezéseket „képviseli”, amelyek belőle változó-behelyettesítéssel előállnak.
- Lista-minta: listát (is) képviselő minta.
- Nyílt végű lista: olyan lista-minta, amely bármilyen hosszú listát is képvisel.
- Zárt végű lista: olyan lista(-minta), amely egyféle hosszú listát képvisel.

Zárt végű	Milyen listákat képvisel	Nyílt végű	Milyen listákat képvisel
[X]	egyelemű	X	tetszőleges
[X, Y]	kételemű	[X Y]	nem üres (legalább 1 elemű)
[X, X]	két egyforma elemből álló	[X, Y Z]	legalább 2 elemű
[X, 1, Y]	3 elemből áll, 2. eleme 1	[a, b Z]	legalább 2 elemű, elemei: a, b, ...

Listák összefűzése: az append/3 eljárás

- `append(L1, L2, L3)`: Az `L3` lista az `L1` és `L2` listák elemeinek egymás után fűzésével áll elő (jelöljük: $L3 = L1 \oplus L2$) — két megoldás:

```
append0([], L2, L) :- L = L2.
```

```
append0([X|L1], L2, L) :-
```

```
    append0(L1, L2, L3), L = [X|L3].
```

```
append([], L, L).
```

```
append([X|L1], L2, [X|L3]) :-
```

```
    append(L1, L2, L3).
```

```
> append0([1,2,3],[4],A)
(2) > append0([2,3],[4],B), A=[1|B]
(2) > append0([3],[4],C), B=[2|C], A=[1|B]
(2) > append0([], [4], D), C=[3|D], B=[2|C], A=[1|B]
(1) > D=[4], C=[3|D], B=[2|C], A=[1|B]
BIP > C=[3,4], B=[2|C], A=[1|B]
BIP > B=[2,3,4], A=[1|B]
BIP > A=[1,2,3,4]
BIP > []
L = [1,2,3,4] ?
```

```
> append([1,2,3],[4],A), write(A)
(2) > append([2,3],[4],B), write([1|B])
(2) > append([3],[4],C), write([1,2|C])
(2) > append([], [4], D), write([1,2,3|D])
(1) > write([1,2,3,4])
[1,2,3,4]
BIP > []
L = [1,2,3,4] ?
```

- Az `append0/append(L1, ...)` komplexitása: futási ideje arányos `L1` hosszával.
- Miért jobb az `append/3` mint az `append0/3`?
 - `append/3` **jobbrekurzív**, ciklussal ekvivalens (nem fogyaszt vermet)
 - `append([1, ..., 1000], [0], [2, ...])` azonnal, `append0(...)` 1000 lépésben hiúsul meg
 - `append/3` használható szétszedésre is (lásd később), míg `append0/3` nem.

Lista építése *előlről* — nyílt végű listákkal

- Az `append` eljárás már az első redukciónál felépíti az eredmény fejét

```
append([], L, L).
append([X|L1], L2, [X|L3]) :-      append(L1, L2, L3).

| ?- append([1,2,3], [4], Ered) => Ered = [1|A], append([2,3], [4], A)
```

- Haladó nyomkövetési lehetőségek ennek demonstrálására

- `library(debugger_examples)` — példák a nyomkövető programozására, új parancsokra
- új parancs: ‘N <név>’ — fókuszált argumentum elnevezése
- szabványos parancs: ‘^ <argszám>’ — adott argumentumra fókuszálás
- új parancs: ‘P [<név>]’ — adott nevű (ill összes) kifejezés kiiratása

```
| ?- use_module(library(debugger_examples)).
| ?- trace, append([1,2,3],[4,5,6],A).
1      1 Call: append([1,2,3],[4,5,6],_543) ? ^ 3
1      1 Call: ^3 _543 ? N Ered
1      1 Call: ^3 _543 ? P                => Ered = _543
2      2 Call: append([2,3],[4,5,6],_2700) ? P => Ered = [1|_2700]
3      3 Call: append([3],[4,5,6],_3625) ? P  => Ered = [1,2|_3625]
4      4 Call: append([], [4,5,6],_4550) ? P  => Ered = [1,2,3|_4550]
4      4 Exit: append([], [4,5,6], [4,5,6]) ? P => Ered = [1,2,3,4,5,6]
3      3 Exit: append([3], [4,5,6], [3,4,5,6]) ?
2      2 Exit: append([2,3], [4,5,6], [2,3,4,5,6]) ?
1      1 Exit: append([1,2,3], [4,5,6], [1,2,3,4,5,6]) ?
A = [1,2,3,4,5,6] ? ; no
```

Listák megfordítása

- Naív (négyzetes lépésszámú) megoldás

```
% nrev(L, R): Az R lista az L megfordítása.
nrev([], []).
nrev([X|L], R) :-
    nrev(L, RL),
    append(RL, [X], R).
```

- Lineáris lépésszámú megoldás

```
% reverse(R, L): Az R lista az L megfordítása.
reverse(R, L) :- revapp(L, [], R).

% revapp(L1, L2, R): L1 megfordítását L2 elé fűzve kapjuk R-t.
revapp([], R, R).
revapp([X|L1], L2, R) :-
    revapp(L1, [X|L2], R).
```

- A `lists` könyvtár tartalmazza az `append/3` és `reverse/2` eljárások definícióját.
- A könyvtár betöltése:

```
:- use_module(library(lists)).
```

append és revapp — listák gyűjtési iránya

● Prolog megvalósítás

<pre>append([], L, L). append([X L1], L2, [X/L3]) :- append(L1, L2, L3).</pre>	<pre>revapp([], L, L). revapp([X L1], L2, L3) :- revapp(L1, [X/L2], L3).</pre>
--	--

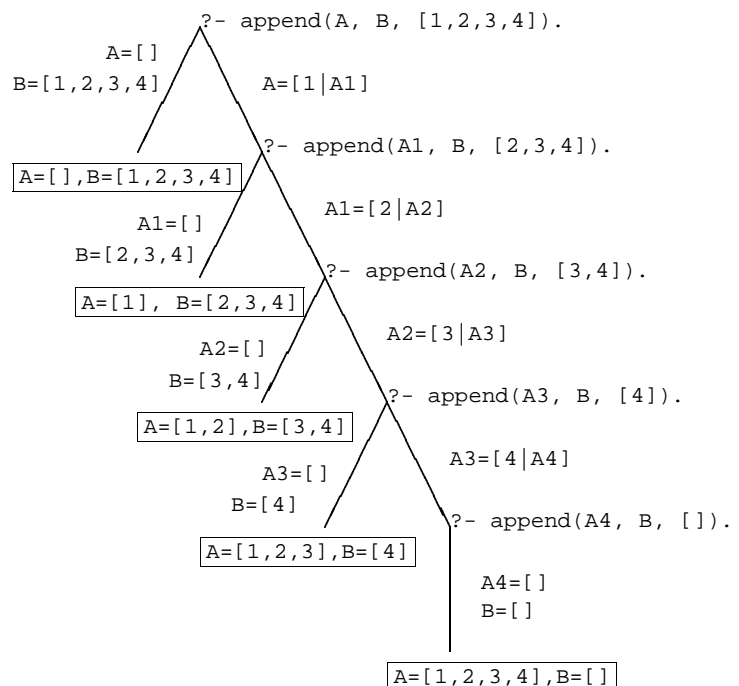
● C++ megvalósítás

<pre>struct link { link *next; char elem; link(char e): elem(e) {} }; typedef link *list; list append(list list1, list list2) { list list3, *lp = &list3; for (list p=list1; p; p=p->next) { list newl = new link(p->elem); *lp = newl; lp = &newl->next; } *lp = list2; return list3; }</pre>	<pre>list revapp(list list1, list list2) { list l = list2; for (list p=list1; p; p=p->next) { list newl = new link(p->elem); newl->next = l; l = newl; } return l; }</pre>
--	---

Listák szétbontása az append/3 segítségével

```
% append(L1, L2, L3):
% Az L3 lista az L1 és L2
% listák elemeinek egymás
% után fűzésével áll elő.
append([], L, L).
append([X|L1], L2, [X/L3]) :-
    append(L1, L2, L3).

| ?- append(A, B, [1,2,3,4]).
A = [], B = [1,2,3,4] ? ;
A = [1], B = [2,3,4] ? ;
A = [1,2], B = [3,4] ? ;
A = [1,2,3], B = [4] ? ;
A = [1,2,3,4], B = [] ? ;
no
```


Variációk appendre 1. — Három lista összefűzése

- Az `append/3` keresési tere **véges**, ha első és harmadik argumentuma közül legalább az egyik zárt végű lista.

- `append(L1,L2,L3,L123): L1 ⊕ L2 ⊕ L3 = L123`

```
append(L1, L2, L3, L123) :-
    append(L1, L2, L12), append(L12, L3, L123).
```

- Nem hatékony, pl.: `append([1,...,100],[1,2,3],[1], L)` 103 helyett 203 lépés!
- Szétszedésre nem alkalmas — végtelen választási pontot hoz létre

- Szétszedésre is alkalmas, hatékony változat

```
% L1 ⊕ L2 ⊕ L3 = L123, ahol vagy L1 és L2 vagy L123 adott(zárt végű).
append(L1, L2, L3, L123) :-
    append(L1, L23, L123), append(L2, L3, L23).
```

- Az első `append/3` hívás nyílt végű listát állít elő:

```
| ?- append([1,2], L23, L).      ⇒      L = [1,2|L23] ?
```

Mintakeresés append/3-mal

- Párban előforduló elemek

```
% párban(Lista, Elem): A Lista számlistának Elem olyan
% eleme, amely egy ugyanilyen értékű elemmel szomszédos.
párban(L, E) :-
    append(_, [E,E|_], L).
```

```
| ?- párban([1,8,8,3,4,4], E).
      E = 8 ? ; E = 4 ? ; no
```

- Dadogó részek

```
% dadogó(L, D): D olyan nem üres részlistája L-nek,
% amelyet egy vele megegyező részlista követ.
dadogó(L, D) :-
    append(_, Farok, L),
    D = [_|_],
    append(D, Vég, Farok),
    append(D, _, Vég).
```

```
| ?- dadogó([2,2,1,2,2,1], D).
      D = [2] ? ; D = [2,2,1] ? ; D = [2] ? ; no
```

Keresés listában

- `member(E, L): E az L lista eleme`

```
member(Elem, [Elem|_]).
member(Elem, [_|Farok]) :-
    member(Elem, Farok).
```

```
member(Elem, [Fej|Farok]) :-
    ( Elem = Fej
    ; member(Elem, Farok)
    ).
```

- A `member/2` felhasználási lehetőségei

- Eldöntendő kérdés

```
| ?- member(2, [1,2,3]).           => yes
```

- Megválaszolandó kérdések

```
| ?- member(X, [1,2,3]).           => X = 1 ? ; X = 2 ? ; X = 3 ? ; no
| ?- member(X, [1,2,1]).           => X = 1 ? ; X = 2 ? ; X = 1 ? ; no
```

- Vegyes használat, listák metszete

```
| ?- member(X, [1,2,3]),
    member(X, [5,4,3,2,3]).         => X = 2 ? ; X = 3 ? ; X = 3 ? ; no
```

- Lista elemévé tesz, végtelen választás!

```
| ?- member(1, L).                 => L = [1|_A] ? ; L = [_A,1|_B] ? ;
                                     L = [_A,_B,1|_C] ? ; ...
```

- A `member/2` keresési tere **véges**, ha második argumentuma zárt végű lista.

member/2 általánosítása: select/3

- `select(Elem, Lista, Marad): Elemet a Listából elhagyva marad Marad.`

```
select(Elem, [Elem|Marad], Marad).    % Elhagyjuk a fejet, marad a farok.
select(Elem, [X|Farok], [X|Marad0]) :-
    select(Elem, Farok, Marad0).      % A farokból hagyunk el elemet.
```

- Felhasználási lehetőségek:

```
| ?- select(1, [2,1,3], L).           % Adott elem elhagyása
    L = [2,3] ? ; no
| ?- select(X, [1,2,3], L).           % Akármelyik elem elhagyása
    L=[2,3], X=1 ? ; L=[1,3], X=2 ? ; L=[1,2], X=3 ? ; no
| ?- select(3, L, [1,2]).             % Adott elem beszúrása!
    L = [3,1,2] ? ; L = [1,3,2] ? ; L = [1,2,3] ? ; no
| ?- select(3, [2|L], [1,2,7,3,2,1,8,9,4]).
                                     % Beszúrható-e 3 az [1,...]-ba
    no                                % úgy, hogy [2,...]-t kapjunk?
| ?- select(1, [X,2,X,3], L).
    L = [2,1,3], X = 1 ? ; L = [1,2,3], X = 1 ? ; no
```

- A `lists` könyvtár tartalmazza a `member/2` és `select/3` eljárások definícióját is.

- A `select/3` keresési tere **véges**, ha 2. és 3. argumentuma közül legalább az egyik zárt végű.

Listák permutációja

- `permutation(Lista, Perm):` Lista permutációja a Perm lista.

```
permutation([], []).
permutation(Lista, [Elso|Perm]) :-
    select(Elso, Lista, Maradek),
    permutation(Maradek, Perm).
```

- Felhasználási példák:

```
| ?- permutation([1,2], L).
    L = [1,2] ? ; L = [2,1] ? ; no
```

```
| ?- permutation([a,b,c], L).
    L = [a,b,c] ? ; L = [a,c,b] ? ; L = [b,a,c] ? ;
    L = [b,c,a] ? ; L = [c,a,b] ? ; L = [c,b,a] ? ;
    no
```

```
| ?- permutation(L, [1,2]).
    L = [1,2] ? ;
    végtelen keresési tér
```

- Ha `permutation/2`-ben az első argumentum ismeretlen, akkor a `select` hívás keresési tere végtelen!

A jegyzet bevezető példája: útvonalkeresés

- A feladat:

- Tekintsük (autóbusz)járatok egy halmazát.
- Mindegyik járathoz a két végpont és az útvonal hossza van megadva.
- Írjunk Prolog eljárást, amellyel megállapítható, hogy két pont összeköthető-e pontosan N csatlakozó járáttal!

- Átfogalmazás: egy súlyozott irányítatlan gráfban két pont közötti utat keresünk. Élek:

```
% járat(A, B, H): Az A és B városok között van járat, és hossza H km.
járat('Budapest', 'Prága', 515).
járat('Budapest', 'Bécs', 245).
járat('Bécs', 'Berlin', 635).
járat('Bécs', 'Párizs', 1265).
```

- Irányított élek:

```
% útszakasz(A, B, H): A-ból B-be eljuthatunk egy H úthosszú járáttal.
útszakasz(Kezdet, Cél, H) :-
    (   járat(Kezdet, Cél, H)
    ;   járat(Cél, Kezdet, H)
    ).
```

Az útvonalkeresési feladat — folytatás

- Adott lépésszámú útvonal (él-sorozat) és hossza:

```
% útvonal(N, A, B, H): A és B között van (pontosan)
% N szakaszból álló útvonal, amelynek összhossza H.
útvonal(0, Hová, Hová, 0).
útvonal(N, Honnan, Hová, H) :-
    N > 0,
    N1 is N-1,
    útszakasz(Honnan, Közben, H1),
    útvonal(N1, Közben, Hová, H2),
    H is H1+H2.
```

- Futási példa:

```
| ?- útvonal(2, 'Párizs', Hová, H).
    H = 1900, Hová = 'Berlin' ? ;
    H = 2530, Hová = 'Párizs' ? ;
    H = 1510, Hová = 'Budapest' ? ;
    no
```

Körmentes út keresése

- Könyvtár betöltése, adott funktorú eljárások importálásával:

```
:- use_module(library(lists), [member/2]).
```

- Segéd-argumentum: az érintett városok listája, fordított sorrendben

```
% útvonal_2(N, A, B, H): A és B között van (pontosan)
% N szakaszból álló körmentes útvonal, amelynek összhossza H.
útvonal_2(N, Honnan, Hová, H) :-
    útvonal_2(N, Honnan, Hová, [Honnan], H).

% útvonal_2(N, A, B, Kizártak, H): A és B között van pontosan
% N szakaszból álló körmentes, Kizártak elemein át nem menő H hosszú út.
útvonal_2(0, Hová, Hová, Kizártak, 0).
útvonal_2(N, Honnan, Hová, Kizártak, H) :-
    N > 0, N1 is N-1, útszakasz(Honnan, Közben, H1),
    \+ member(Közben, Kizártak),
    útvonal_2(N1, Közben, Hová, [Közben|Kizártak], H2), H is H1+H2.
```

- Példa-futás:

```
| ?- útvonal_2(2, 'Párizs', Hová, H).
    H = 1900, Hová = 'Berlin' ? ;
    H = 1510, Hová = 'Budapest' ? ; no
```

Továbbfejlesztés: körmentes út keresése, útvonal-gyűjtéssel

- Az alapötlet: a *Kizártak* listában gyűlik a (fordított) útvonal.
- A rekurzív eljárásban szükséges egy **új argumentum**, hogy az útvonalat kiadjuk!

```
:- use_module(library(lists), [member/2, reverse/2]).

% útvonal_3(N, A, B, Út, H): A és B között van (pontosan)
% N szakaszból álló körmentes Út útvonal, amelynek összhossza H.
útvonal_3(N, Honnan, Hová, Út, H) :-
    útvonal_3(N, Honnan, Hová, [Honnan], FÚt, H),
    reverse(FÚt, Út).

% útvonal_3(N, A, B, FÚt0, FÚt, H): A és B között van pontosan
% N szakaszból álló körmentes, FÚt0 elemein át nem menő H hosszú út.
% FÚt = (az A → B útvonal megfordítása) ⊕ FÚt0.
útvonal_3(0, Hová, Hová, FordÚt, FordÚt, 0).
útvonal_3(N, Honnan, Hová, FordÚt0, FordÚt, H) :-
    N > 0, N1 is N-1, útszakasz(Honnan, Közben, H1),
    \+ member(Közben, FordÚt0),
    útvonal_3(N1, Közben, Hová, [Közben|FordÚt0], FordÚt, H2), H is H1+H2.

| ?- útvonal_3(2, 'Párizs', _, Út, H).
    H = 1900, Út = ['Párizs', 'Bécs', 'Berlin'] ? ;
    H = 1510, Út = ['Párizs', 'Bécs', 'Budapest'] ? ; no
```

Súlyozott gráf ábrázolása éllistával

• A gráf ábrázolása

- a gráf élek listája,
- az él egy három-argumentumú struktúra,
- argumentumai: a két végpont és a súly.

• Típus-definíció

```
% :- type él ---> él(pont, pont, súly).
% :- type pont == atom.
% :- type súly == integer.
% :- type gráf == list(él).
```

• Példa

```
hálózat([él('Budapest', 'Bécs', 245),
         él('Budapest', 'Prága', 515),
         él('Bécs', 'Berlin', 635),
         él('Bécs', 'Párizs', 1265)]).
```

Ismétlődésmentes útvonal keresése listával ábrázolt gráfban

```
:- use_module(library(lists), [select/3]).

% útvonal_4(N, G, A, B, L, H): A G gráfban van egy A-ból
% B-be menő N szakaszból álló L út, melynek összhossza H.
útvonal_4(0, _Gráf, Hová, Hová, [Hová], 0).
útvonal_4(N, Gráf, Honnan, Hová, [Honnan|Út], H) :-
    N > 0, N1 is N-1,
    select(Él, Gráf, Gráf1),
    él_végpontok_hossz(Él, Honnan, Közben, H1),
    útvonal_4(N1, Gráf1, Közben, Hová, Út, H2),
    H is H1+H2.

% él_végpontok_hossz(Él, A, B, H): Az Él irányítatlan él
% végpontjai A és B, hossza H.
él_végpontok_hossz(él(A,B,H), A, B, H).
él_végpontok_hossz(él(A,B,H), B, A, H).

| ?- hálózat(_Gráf), útvonal_4(2, _Gráf, 'Budapest', _, Út, H).
    H = 880, Út = ['Budapest', 'Bécs', 'Berlin'] ? ;
    H = 1510, Út = ['Budapest', 'Bécs', 'Párizs'] ? ;
    no
```


A PROLOG SZINTAXIS

A Prolog szintaxis összefoglalása

- A Prolog szintaxis alapelvei
 - Minden programelem kifejezés!
 - A szükséges összekötő jelek (',', ';', :- -->): szabványos operátorok.
 - A beolvasott kifejezést funktora alapján osztályozzuk:
 - *kérdés*: $?- \text{CÉL}.$
CÉL-t lefuttatja, és a változó-behelyettesítéseket kiírja (ez az alapértelmezés az ún. top-level interaktív felületen).
 - *parancs*: $:- \text{CÉL}.$
A CÉL-t csendben lefuttatja. Pl. deklaráció (operátor, ...) elhelyezésére.
 - *szabály*: $\text{Fej} :- \text{Törzs}.$
A szabályt felveszi a programba.
 - *nyelvtani szabály*: $\text{Fej} --> \text{Törzs}.$
Prolog szabállyá alakítja és felveszi (lásd a DCG nyelvtan).
 - *tényállítás*: $\text{Minden egyéb kifejezés}.$
Üres törzsű szabályként felveszi a programba.

A Prolog nyelv-változatok

- A SICStus rendszer két üzemmódja
 - iso Az ISO Prolog szabványnak megfelelő.
 - sicstus Korábbi változatokkal kompatibilis.
 - Állítása: `set_prolog_flag(language, Mód)`.
 - Különbségek:
 - szintaxis-részletek, pl. a `0x1ff` szám-alak csak ISO módban,
 - beépített eljárások viselkedésének kisebb eltérései.
 - az eddig ismertett eljárások hatása lényegében nem változik.

Szintaktikus édesítőszerek — összefoglalás, gyakorlati tanácsok

- Operátoros kifejezések alapstruktúra alakra hozása
 - Zárójelezzük be a kifejezést, az operátorok prioritása és fajtája alapján, például $-a+b*2 \Rightarrow ((-a)+(b*2))$.
 - Hozzuk az operátoros kifejezéseket alapstruktúra alakra:
 $(A \text{ Inf } B) \Rightarrow \text{Inf}(A,B)$, $(\text{Pref } A) \Rightarrow \text{Pref}(A)$, $(A \text{ Postf}) \Rightarrow \text{Postf}(A)$
 Példa: $((-a)+(b*2)) \Rightarrow (-a) + *(b,2) \Rightarrow +(-a), *(b,2)$.
 - Trükkös esetek:
 - A vesszőt névként idézni kell: pl. $(pp, (qq;rr)) \Rightarrow ', '(pp, i(qq, rr))$.
 - $- \text{Szám} \Rightarrow$ negatív számkonstans, de $- \text{Egyéb} \Rightarrow$ prefix alak.
 Példa. $-1+2 \Rightarrow +(-1, 2)$, de $-a+b \Rightarrow +(-a), b$.
 - $\text{Név}(\dots) \Rightarrow$ struktúrakifejezés;
 $\text{Név}(\dots) \Rightarrow$ prefix operátoros kifejezés. Példák:
 $-(1,2) \Rightarrow -(1,2)$ (változatlan), de
 $-(1,2) \Rightarrow -(', '(1,2))$.

Szintaktikus édesítőszerkek — listák, egyebek

Listák alapstruktúra alakra hozása

- Farok-megadás betoldása.

$$[1,2] \Rightarrow [1,2|[]]. \quad [[X|Y]] \Rightarrow [[X|Y]|[]]$$

- Vessző (ismételt) kiküszöbölése $[Elem1, Elem2 \dots] \Rightarrow [Elem1|[Elem2 \dots]]$.

$$[1,2|[]] \Rightarrow [1|[2|[]]]$$

$$[1,2,3|[]] \Rightarrow [1|[2,3|[]]] \Rightarrow [1|[2|[3|[]]]]$$

- Strukturakifejezéssé alakítás: $[Fej|Farok] \Rightarrow \text{.(Fej, Farok)}$.

$$[1|[2|[]]] \Rightarrow \text{.(1, .(2, []))}, \quad [[X|Y]|[]] \Rightarrow \text{.(.(X, Y), [])}$$

Egyéb szintaktikus édesítőszerkek:

- Karakterkód-jelölés: $0'Kar$.

$$0'a \Rightarrow 97, \quad 0'b \Rightarrow 98, \quad 0'c \Rightarrow 99, \quad 0'd \Rightarrow 100, \quad 0'e \Rightarrow 101$$

- Füzér (string): $"xyz \dots" \Rightarrow az \ xyz \dots$ karakterek kódját tartalmazó lista

$$"abc" \Rightarrow [97,98,99], \quad "" \Rightarrow [], \quad "e" \Rightarrow [101]$$

- Kapcsos zárójelezés: $\{Kif\} \Rightarrow \{\}(Kif)$ (egy $\{\}$ nevű, egyargumentumú struktúra — a $\{\}$ jelpár egy önálló lexikai elem, egy névkonstans).

- Bináris, hexa stb. alak (csak iso módban), pl. $0b101010$, $0x1a$.

Kifejezések szintaxisa — kétszintű nyelvtanok

Egy részlet egy „hagyományos” nyelv kifejezés-szintaxisából:

$$\langle \text{kifejezés} \rangle ::= \langle \text{tag} \rangle$$

$$| \langle \text{kifejezés} \rangle \langle \text{additív művelet} \rangle \langle \text{tag} \rangle$$

$$\langle \text{tag} \rangle ::= \langle \text{tényező} \rangle$$

$$| \langle \text{tag} \rangle \langle \text{multiplikatív művelet} \rangle \langle \text{tényező} \rangle$$

$$\langle \text{tényező} \rangle ::= \langle \text{szám} \rangle | \langle \text{azonosító} \rangle | (\langle \text{kifejezés} \rangle)$$

Ugyanez kétszintű nyelvtannal:

$$\langle \text{kifejezés} \rangle ::= \langle \text{kif } 2 \rangle$$

$$\langle \text{kif } N \rangle ::= \langle \text{kif } N-1 \rangle$$

$$| \langle \text{kif } N \rangle \langle N \text{ prioritású művelet} \rangle \langle \text{kif } N-1 \rangle$$

$$\langle \text{kif } 0 \rangle ::= \langle \text{szám} \rangle | \langle \text{azonosító} \rangle | (\langle \text{kif } 2 \rangle)$$

{ az additív ill. multiplikatív műveletek prioritása 2 ill. 1 }

Kifejezések szintaxisa

$\langle \text{programelem} \rangle ::= \langle \text{kifejezés 1200} \rangle \langle \text{záró-pont} \rangle$
 $\langle \text{kifejezés } N \rangle ::=$
 $\quad | \langle \text{op } N \text{ fx} \rangle \langle \text{köz} \rangle \langle \text{kifejezés } N-1 \rangle$
 $\quad | \langle \text{op } N \text{ fy} \rangle \langle \text{köz} \rangle \langle \text{kifejezés } N \rangle$
 $\quad | \langle \text{kifejezés } N-1 \rangle \langle \text{op } N \text{ xfx} \rangle \langle \text{kifejezés } N-1 \rangle$
 $\quad | \langle \text{kifejezés } N-1 \rangle \langle \text{op } N \text{ xfy} \rangle \langle \text{kifejezés } N \rangle$
 $\quad | \langle \text{kifejezés } N \rangle \langle \text{op } N \text{ yfx} \rangle \langle \text{kifejezés } N-1 \rangle$
 $\quad | \langle \text{kifejezés } N-1 \rangle \langle \text{op } N \text{ xf} \rangle$
 $\quad | \langle \text{kifejezés } N \rangle \langle \text{op } N \text{ yf} \rangle$
 $\quad | \langle \text{kifejezés } N-1 \rangle$
 $\langle \text{kifejezés 1000} \rangle ::= \langle \text{kifejezés 999} \rangle , \langle \text{kifejezés 1000} \rangle$
 $\langle \text{kifejezés 0} \rangle ::= \langle \text{név} \rangle (\langle \text{argumentumok} \rangle)$
 $\quad \{ A \langle \text{név} \rangle \text{ és } a (\text{közvetlenül egymás után áll!}) \}$
 $\quad | (\langle \text{kifejezés 1200} \rangle) | \{ \langle \text{kifejezés 1200} \rangle \}$
 $\quad | \langle \text{lista} \rangle | \langle \text{füzér} \rangle$
 $\quad | \langle \text{név} \rangle | \langle \text{szám} \rangle | \langle \text{változó} \rangle$

Kifejezések szintaxisa — folytatás

$\langle \text{op } N T \rangle ::= \langle \text{név} \rangle \{ \text{feltéve, hogy } \langle \text{név} \rangle N \text{ prioritású és } T \text{ típusú operátornak lett deklaráva} \}$
 $\langle \text{argumentumok} \rangle ::= \langle \text{kifejezés 999} \rangle$
 $\quad | \langle \text{kifejezés 999} \rangle , \langle \text{argumentumok} \rangle$
 $\langle \text{lista} \rangle ::= []$
 $\quad | [\langle \text{listakif} \rangle]$
 $\langle \text{listakif} \rangle ::= \langle \text{kifejezés 999} \rangle$
 $\quad | \langle \text{kifejezés 999} \rangle , \langle \text{listakif} \rangle$
 $\quad | \langle \text{kifejezés 999} \rangle | \langle \text{kifejezés 999} \rangle$
 $\langle \text{szám} \rangle ::= \langle \text{előjeltelen szám} \rangle$
 $\quad | + \langle \text{előjeltelen szám} \rangle$
 $\quad | - \langle \text{előjeltelen szám} \rangle$
 $\langle \text{előjeltelen szám} \rangle ::= \langle \text{természetes szám} \rangle$
 $\quad | \langle \text{lebegőpontos szám} \rangle$

Kifejezések szintaxisa — megjegyzések

- A \langle kifejezés N \rangle -ben \langle köz \rangle csak akkor kell ha az őt követő kifejezés nyitó-zárójellel kezdődik.

```
| ?- op(500, fx, succ).
yes
| ?- write_canonical(succ(1,2)), nl, write_canonical(succ(1,2)).
succ('','(1,2))
succ(1,2)
```

- A $\{ \langle$ kifejezés $\rangle \}$ azonos a $\{ \} (\langle$ kifejezés $\rangle)$ struktúrával, ez pl. a DCG nyelvtanoknál hasznos.

```
| ?- write_canonical({a}).
{ }(a)
```

- Egy \langle füzér \rangle " jelek közé zárt karaktersorozat, általában a karakterek kódjainak listájával azonos.

```
| ?- write("baba").
[98,97,98,97]
```

A Prolog lexikai elemei 1. (ismétlés)

- \langle név \rangle

- kisbetűvel kezdődő alfanumerikus jelsorozat (ebben megengedve kis- és nagybetűt, számjegyeket és aláhúzásjelet);
- egy vagy több ún. speciális jelből (+-*/\ \$ ^ < > = ' ~ : . ? @ # &) álló jelsorozat;
- az önmagában álló ! vagy ; jel;
- a [] { } jelpárok;
- idézőjelek (') közé zárt tetszőleges jelsorozat, amelyben \ jellel kezdődő escape-szekvenciákat is elhelyezhetünk.

- \langle változó \rangle

- nagybetűvel vagy aláhúzással kezdődő alfanumerikus jelsorozat.
- az azonos jelsorozattal jelölt változók egy klózon belül azonosaknak, különböző klózokban különbözőeknek tekintődnek;
- kivétel: a semmis változók (_) minden előfordulása különböző.

A Prolog lexikai elemei 2.

- \langle természetes szám \rangle
 - (decimális) számjegysorozat;
 - 2, 8 ill. 16 alapú számrendszerben felírt szám, ilyenkor a számjegyeket rendre a 0b, 0o, 0x karakterekkel kell prefixálni (csak iso módban)
 - karakterkód-konstans 0'c alakban, ahol c egyetlen karakter
- \langle lebegőpontos szám \rangle
 - mindenképpen tartalmaz tizedespontot
 - mindkét oldalán legalább egy (decimális) számjeggyel
 - e vagy E betűvel jelzett esetleges exponens

Megjegyzések és formázó-karakterek

- Megjegyzések (comment)
 - A % százalékjeltől a sor végéig
 - A /* jelpártól a legközelebbi */ jelpárig.
- Formázó elemek
 - szóköz, újsor, tabulátor stb. (nem látható karakterek)
 - megjegyzés
- A programszöveg formázása
 - formázó elemek (szóköz, újsor stb.) szabadon elhelyezhetők;
 - kivétel: struktúrakifejezés neve után nem szabad formázó elemet tenni;
 - prefix operátor és (közé kötelező formázó elemet tenni;
 - \langle záró-pont \rangle : egy . karakter amit egy formázó elem követ.

TÍPUSOK PROLOGBAN

Típusok leírása Prologban

- Típusleírás: (tömör) Prolog kifejezések egy halmazának megadása
- Alaptípusok leírása: `integer`, `float`, `number`, `atom`, `any`
- Új típusok felépítése:
$$\{ \text{str}(T_1, \dots, T_n) \} \equiv \{ \text{str}(e_1, \dots, e_n) \mid e_1 \in T_1, \dots, e_n \in T_n \}, n \geq 0$$

Példa: `{személy(atom,atom,integer)}` az olyan `személy/3` funktorú struktúrák halmaza, amelyben az első két argumentum `atom`, a harmadik `egész`.
- Típusok, mint halmazok úniója képezhető a `\|` operátorral.
`{személy(atom,atom,integer)} \| {atom-atom} \| atom`
- Egy típusleírás elnevezhető (kommentben): `% :- type tnév == tleírás.`
`% :- type t1 == {atom-atom} \| atom.,`
`% :- type ember == {ember-atom} \| {semmi}.`
- Megkülönböztetett únió: csupa különböző funktorú összetett típus úniója. Egyszerűsített jelölés:
`:- type T == { S1 } \| ... \| { Sn }. => :- type T ---> S1 ; ... ; Sn.`
`% :- type ember ---> ember-atom; semmi.`
`% :- type egészlista ---> []; [integer|egészlista].`

Típusok leírása Prologban — folytatás

• Paraméteres típusok — példák

```
% :- type list(T) ---> [] ; [T|list(T)]. % T típusú elemekből álló lista.
% :- type pair(T1, T2) ---> T1 - T2. % egy '-' nevű kétarg.-ú struktúra,
% % első arg. T1, a második T2 típusú.

% :- type assoc_list(KeyT, ValueT)
% % == list(pair(KeyT, ValueT)). % KeyT és ValueT típusú
% % párokból álló lista.

% :- type szótár == assoc_list(szó, szó).
% :- type szó == atom.
```

• Típusdeklarációk szintaxisa

```
<típusdeklaráció> ::= <típuselnevezés> | <típuskonstrukció>
<típuselnevezés> ::= :- type <típusazonosító> == <típusleírás>.
<típuskonstrukció> ::= :- type <típusazonosító> ---> <megkülönb. únió>.
<megkülönb. únió> ::= <konstruktor> ; ...
<konstruktor> ::= <névkonstans> | <struktúranév> (<típusleírás>, ...)
<típusleírás> ::= <típusnév> | <típusváltozó> |
<típusleírás> \ / <típusleírás> |
{ <típusnév> (<típusleírás>, ...) }
<típusazonosító> ::= <típusnév> | <típusnév> (<típusváltozó>, ...)
```

Predikátum-deklarációk

• Predikátumtípus-deklaráció

```
:- pred <eljárásnév> (<típusazonosító>, ...)
```

• Példák:

```
:- pred member(T, list(T)).
:- pred append(list(T), list(T), list(T)).
```

• Predikátummód-deklaráció (Nem kötelező, több is megadható.)

```
:- mode <eljárásnév> (<módazonosító>, ...) ahol <módazonosító> ::= in | out.
```

• Példák:

```
:- mode append(in, in, in). % ellenőrzésre
:- mode append(in, in, out). % két lista összefűzésére
:- mode append(out, out, in). % egy lista szétszedésére
```

• Vegyes típus- és móddeklaráció

```
:- pred <eljárásnév> (<típusazonosító> : : <módazonosító>, ...)
```

• Példa:

```
:- pred between(integer::in, integer::in, integer::out).
```


Móddeklaráció: a SICStus kézikönyv által használt alak

- A SICStus kézikönyv egy másik jelölést használ a bemenő/kimenő argumentumok jelzésére, pl.

```
append(+L1, ?L2, -L3).
```

```
append(?L1, ?L2, +L3).
```

- Mód-jelölő karakterek:

- + bemenő argumentum (behelyettesített)
- - kimenő argumentum (behelyettesítetlen)
- : eljárás-paraméter (meta-eljárásokban)
- ? tetszőleges